

॥ ६९॥ चक्षुःदिव्यज्ञानं ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ कपर्दिनित्यादिनामानि शिवसहस्रनामव्याख्या ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ मीढुषेवर्षकाय ॥ ७७ ॥ मार्जालीयाय किराताय शुद्धदेहाय वा मार्जा

समं तेजश्च वीर्यं च ममाद्यतवचानघ ॥ प्रीतस्तेहं महाबाहो पश्य मां भरतर्षभ ॥ ६९ ॥ ददामि ते विशालाक्ष चक्षुःपूर्वकृषिर्भवान् ॥ विजेष्यसि रणे शत्रून् न पिसर्वा न दिवौ कसः ॥ ७० ॥ प्रीत्या च ते हं दास्यामि यद्वह्म निवारितं ॥ त्वंहि शक्तो मदीयं तदखंधारयितुं क्षणात् ॥ ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ततो देवं महादेवं गिरिशं शूलपाणिनं ॥ ददर्श फाल्गुनस्तत्र सह देव्या महाद्युतिं ॥ ७२ ॥ स जानुभ्यां महीं गत्वा शिरसा प्रणिपत्य च ॥ प्रसादया मासहरं पार्थः परपुरुंजयः ॥ ७३ ॥ अर्जुन उवाच कपर्दिन सर्वदेवेश भगने त्रनिपातन ॥ देवदेव महादेव नील ग्रीव जाटधर ॥ ७४ ॥ कारणानां च परमं जाने त्वां व्यंबकं विभुं ॥ देवानां च गतिं देवं त्वत्प्रसूतमिदं जगत् ॥ ७५ ॥ अजेयस्त्वं त्रिभिलोकैः स देवा सुरमानुषैः ॥ शिवाय विष्णु रूपाय विष्णवे शिव रूपायि ॥ ७६ ॥ दक्षयज्ञविनाशाय हरिरुद्रायैव नमः ॥ ललाटाक्षाय शर्वाय मीढुषे शूलपाणये ॥ ७७ ॥ पिनाक गोप्त्रे सूर्याय मार्जालीयाय वेधसे ॥ प्रसादयेत्वां भगवन् सर्वभूतमहेश्वर ॥ ७८ ॥ गणेशं जगतः शंभुं लोककारणकारणं ॥ प्रधानपुरुषातीतं परं सूक्ष्मतरं हरं ॥ ७९ ॥ व्यतिक्रमं मे भगवन् क्षंतुं महसि शंकर ॥ भगवन् दर्शनां कांक्षी प्राप्नोस्मीमं महागिरिं ॥ ८० ॥ दयितं तव देवेश तापसालयमुत्तमं ॥ प्रसादयेत्वां भगवन् सर्वलोकनमस्कृतं ॥ ८१ ॥ न मे स्यादपराधो यं महादेवा तिसाहस्रात् ॥ कृतो मया यमज्ञानाद्विमर्दो यस्त्वया सह ॥ शरणं प्रतिपन्नाय तत्क्षमस्वाद्य शंकर ॥ ८२ ॥ वैशंपायन उवाच तमुवाच महोतेजाः प्रहस्य वृषभध्वजः ॥ प्रगृह्य रुचिरं बाहुं क्षांतमित्येव फाल्गुनं ॥ ८३ ॥ परिष्वज्य च बाहुभ्यां प्रीतात्मा भगवान्हरः ॥ पुनः पार्थ सांत्वपूर्वमुवाच वृषभध्वजः ॥ ८४ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि कैरात पर्वणि महादेवस्तवे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४३ ॥ देवदेव उवाच नरस्त्वं पूर्वदेहवै नारायण सहायवान् ॥ वदयान्तं तव ननु ग्रन्थं पोषयितुं तान्बहून् ॥ १ ॥ त्वयि वा परमं तेजो विष्णौ वा पुरुषोत्तमे ॥ युवाभ्यां पुरुषाभ्यां तेजसा धार्यते जगत् ॥ २ ॥ शक्राभिषेके सुमहद्भुजलदनिःस्वनं ॥ प्रगृह्य दानवाः शस्तास्त्वया कृष्णेन च प्रभो ॥ ३ ॥ तदेतदेव गाढीवंतव पार्थकरोचितं ॥ माया मास्थाय यद्रूपं तं मया पुरुषसत्तम ॥ ४ ॥ तूणौ चाप्यक्षयौ भूयस्तव पार्थ यथोचितौ ॥ भविष्यति शरीरं च नीरुजं कुरु नंदन ॥ ५ ॥ प्रीतिमानस्मि ते पार्थ भवान्सत्यपराक्रमः ॥ गृहाण वरमस्मत्तः कांक्षितं पुरुषोत्तम ॥ ६ ॥ लीयः स्मृतः शुद्धे विडाले कायशोधने इति विश्वः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इत्या० नै० भा० एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४३ ॥ नरस्त्वमिति ॥ १ ॥ २ ॥ शस्ताः मारिताः ॥ ३ ॥ त्वया पुरुष इति पाठे संभ्रं इत्यध्याहारः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥